

سريزه

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَتُوبُ إِلَيْهِ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صلوات الله وسلامه عليه وعلى آله وصحبه أجمعين.

الله! مور د هغه څه پرته چې (تا) رابنودلي، بل هيڅ علم نه لرو، ته عالم او حڪيم يې. الله! مور ته په دې دنيا او هم په اخرت كې نيكي راکړه او مور د اور د عذاب څخه وساته. الله! قران كريم زمور د زړونو پسرلي، د سينو روښنايي او زمور د غم او درد د لرې كولو وسيله كړه او په شپه او ورځ كې د دې توفيق راکړه چې تلاوت يې كړو او مور ته هر هغه څه رازده كړه چې مور پرې نه پوهېږو او هر هغه څه مور ته راياد كړه چې له مور هېرېږي او په اخرت كې هغه زمور بريا دليل وگرځوي.

بې شكه چې الله تعالى انسان په داسې شكل پيدا كړی چې هوډ او اراده ورسره مله دي او هغه ته يې د دې ځواک ورکړی چې خپل عزم او ارادې ته ورسېږي او خپله وړتيا او همت نور هم ډېر کړي او هغه څه ته فکر کول چې لوړ دي او هغه څه ته نظر کول چې ډېر پورته دي او هغه څه ته کتل چې کامل او پوره دي دا ټول يې په انسان کې کرلي او ايښي دي.

په حقيقت کې اسلام دا ځانگړتيا په فرد پورې اړوند گڼي او هغه نصوص چې د قران كريم په ايتونو او د رسول الله صلى الله عليه وسلم په احاديثو کې راغلي دي، نيك مسلمان انسان ته يې ويلي چې په پوهې سره دې ځانگړنو ته د رسېدو لپاره په عملي ډول کار وکړي او هغه يې ډېر پرمختگ، هيلو او لرليد ته هڅولی دی.

بريالی ځوان

۲

رسول الله صلى الله عليه وسلم په خپل سيرت او عملي ژوند کې د دې مسلمان لپاره يوه الگو، بېلگه او نمونه وړاندې کړې ده او هغه يې دې ته رابللی چې د ژوند په ټولو برخو او چارو کې کونښنې وکړي چې دا ځانگړنه په عملي ډول په ځان کې پيدا کړي او پر دې بنسټ رسول الله صلى الله عليه وسلم په دې برخه کې (سمبول او نمونه) ده چې هر غوښتونکي دا لاره تعقيب کړي او پرمختگ ته ليواله وي او د ځان غوره والي او فردي پرمختگ په لټه وي دا په نظر کې نيسي.

الله تعالى د اسلام په تاريخ کې د صحابه وو رضوان الله عليهم څخه تر نن پورې ډېرو قوي علماوو ته توفيق ورکړی چې د کمال او لوړوالي پر لوري د علم د پرمختگ لپاره هڅې وکړې او د فردي پرمختگ او په اسمان کې د دې امت لپاره ستوري وو، دا چې نور دوی ته په حيرانتيا او عظمت سره گوري او دوی څخه الگو اخيستلو ته ليواله دي او دا لاره تعقيبوي.

دا د تمې وړ ليوالتيا په اوس وخت کې په ډېرو نېکو او مسلمانو ځوانانو کې شته او سترگې يې په هغه څه گڼلي او هغه څه ته لېواله دي چې کمال ته انسان رسوي او زړونه يې هغه څخه ته تمايل لري چې ډېر لوړ دي. دوی له هغو شيانو متاثره دي چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم او د هغه د يارانو او د پخوانيو علماوو په ژوند کې وو او له هغوی څخه د نمونې اخيستلو او هغه څه ته د نږدې کېدو لپاره چې هغوی ورته رسېدلي و، ډېر ليواله دي. د دې غوښتونکو د دومره ليوالتيا سره سره دوی په دې نه پوهېږي چې دوی بايد څه وکړي او له کومه ځايه يې پيل کړي او څنگه حرکت وکړي؟

ډېری دا نیک عمل، د علم، پوهې، ليوالتيا، همت او لوړې حوصلې لرونکي ځوانان نه پوهېږي چې څنگه طرح او پلان جوړ کړي او ورځې، مياشتې او کلونه تېر کړي؟ د همدې لپاره دوی داسې چا ته اړتيا لري چې دوی ته لارښونه وکړي او لاس يې ونيسي.

دې ته په پام سره چې زه يو له هغه کسانو يم چې، که الله تعالی وغواړي، ډېرو داسې نیکو ځوانانو سره په اړیکه کې يم چې په پوهنتون کې د تدریس یا په مسجد کې د علمي تدریس او یا نورو ځایونو کې له هغوی سره گورم، د دې لیواله ځوانانو څخه ډېرې پوښتنې ترلاسه کوم. هغوی د توصیې، لارښوونې، نظر او د طرحې، پلان او د پیلولو د ټکي غوښتنه کوي...

وايي: مور څه وکړو؟ څه ولولو؟ څنگه یې ولولو؟ څنگه خپله نیمگړتیا پوره او جبران کړو؟ کومه ځانگړتیا ده چې باید مور یې ترلاسه کړو؟ هغه کوم اساسي خطونه او ستنې دي چې مور یې باید په ژوند کې ټینګ او کلک کړو؟ د خپلې ورځې ساعتونه څنگه پلان کړو؟ څه وخت ویده شو؟ څو ساعته ویده شو؟ د مطالعې او علمي زده کړې لپاره کوم وخت مناسب دی؟ څه باید وکړو چې له ناروغيو ځان وساتو؟ او څنگه خپل ځانونه د نیکمرغۍ او خوښۍ څخه برخمن کړو؟

دا ځوانان زما په اړه نیک فکر لري، الله تعالی دې دوی ته د دې اجر ورکړي او هیله من يم چې د هغوی د دې نیک فکر مطابق و اوسم او د الله تعالی پر وړاندې له هغه څه غوره و اوسم چې دوی یې فکر کوي او الله تعالی دې ماته هغه څه راکړي چې هغوی ترې خبر نه دي. دې ارزښتمنو او قیمتي ځوانانو له ما وغوښتل، په داسې ډول چې غوښتنه مې نه شواى ردولی، چې دوی ته یو کتاب یا یادښت ولیکم، چې پکې هغه څه بیان شوي وي چې دوی یې غواړي او هغه څه ته د ارتقا لپاره چې دوی یې لیواله دي، توصیې او لارښوونې ولیکم او په هغې کې دوی ته پروگرامونه او وړاندیزونه مشخص کړم.

هغوی پرلپسې زه دې کار ته تشویقولم او پر ما یې فشار راوست او ما به هم د علمي کارونو د ډېروالي او د وخت د کموالي له امله دوی ته عذر وړاندې کولو؛ خو هغوی له هڅونې او غوښتنې لاس نه اخیست. په پای کې الله تعالی د دې کتاب د لیکلو توفیق راکړ، چې له الله تعالی ډېر شکر گذار يم او په لومړۍ برخه کې مې د هغه کسانو لیوالتیا ټاکلې چې د توصیې او لارښوونو غوښتونکي وو.

دوی د علمي او اکاډميکي زده کړې لپاره یو پروگرام غوښته، داسې پروگرام چې دوی ته وښايي چې خپل وخت څنگه تېر کړي؟ څنگه مطالعه وکړي او هغه درک کړي او پوه شي. همدارنگه دوی د داسې علمي پروگرام غوښتونکي و چې دوی په دې وپوهوي چې څه ولولي؟ او کوم کتابونه دي چې د علم په مختلفو برخو کې هغوی ته لارښوونې لري؟ د هغې له جملې د عقیدې، تفسیر، حدیث، فقه، لغت او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سیرت او د دعوت د تاریخ او فکر په برخه کې لارښوونې ولري او کومو کتابونو ته په سینو کې ځای او لومړیتوب ورکړي او کوم کتابونه مهم او گټور دي؟

پر دې بنسټ د دوی د غوښتنو مطلب دا دی: څنگه ولولي؟ څه ولولي؟ ډېره هیله مې وه چې په دې کتاب کې دې دوه پوښتنو ته ځوابونه ورکړم؛ خو کله مې چې د لومړۍ پوښتنې په ځواب پیل وکړ: څنگه ولولو؟ او څنگه خپلو وختونو څخه گټه واخلو؟ او د خپلې ورځې ساعتونه څنگه منظم او پلان سره برابر کړو؟ خبرې پکې ډېرې شوې او د دې کتاب حجم ډېر شو سره له دې چې په لنډ ډول او له زیان او نیمگړتیا پرته مې د خلاصې په ډول ولیکه او که مې دویمې پوښتنې ته ځواب ورکولی: څه ولولو؟ له شک پرته چې د دې کتاب حجم دوه برابره کېدو، په داسې حال کې چې ورونو، خویندو او خپرندویه سره مې توافق کړی و چې مشخص حجم به لري.

په همدې خاطر مې دا یادښت دې مطلب ته ځانگړی کړ چې: څنگه ولولي او وخت څنگه پلان سره برابر کړي؟ دویم یادښت مې دې مطلب ته ځانگړی کړ چې: څه ولولو؟ او په اسلامي کتابخانو کې د علمي زده کړې د لومړیتوبونو ترتیب څه دی؟ خپله ژمنه د دې یادښت لیکلو ته ځانگړې کوم او له الله تعالی غواړم چې په نږدې وخت کې یې د بشپړولو توفیق راکړي. په دې یادښت (د لیواله کسانو لپاره ځلیدونکې لارې) کې مې لاندې اساسي موضوعات ځای پر ځای کړي:

۱. سورت عصر، او یو بل حق ته د رابللو او یو بل ته د صبر د سپارښتنې د څرنگوالي لارې مې وړاندیزونه کړي دي.

۲. دين، نصيحت او خير غوښتنه او (يو بل ته د نصيحت کولو) بنسټ دی.
۳. علم او وخت په اړه د علماوو د هڅو بېلگې.
۴. د حرکت د نقطې روغتيا او رښتينولي.
۵. د علم لرونکي لپاره اساسي اخلاق.
۶. په علمي شخصيت کې اصلي محورونه.
۷. د روښانه هيلو لرونکي ليواله انسان.
۸. د لومړيتوبونو ترتيب، پلان جوړونه او مهالویش.
۹. د پلان شوو تگلارو او طرحو د اجرا څرنگوالی.
۱۰. د ورځې په ساعتونو کې د عالم سره ملتيا.
۱۱. د روحي او جسمي روغتيا د تامين لپاره د عالم ملتيا.

د ليواله ضمير خاوند عالم دا کتاب له دې پرته پای ته نه رسوي چې د دې پروگرام د روښانه پروگرامونو د نښو سره مو بلد نه کړي او هغه توصيې، لارښوونې، پندونه او وړانديزونه چې پکې راغلي دي، تاسې ترې خبر نه کړي، د دې لپاره چې ځان په هغه څه سمبال کړي چې الله تعالی يې ترې غواړي او خپل شخصيت په اسلامي کمله او متوازنه لاره برابر کړي، تر هغه ځايه چې اسلامي شخصيت لرونکی (پرهېزگاره، همدارنگه تېر شوي نيکانو په څېر) کړي او د عبادت، علم او دعوت ليواله و اوسي.

هغه طرحه او پروگرام چې د ليواله ضمير خاوند لپاره مې وړاندې کړی دی، د هغوی د ځواک او وسې مطابق دی او هغوی دې ته رابولم چې د ځان سره په پوره ميرانه او قوي هوډ چلند وکړي، په حقيقت کې د خلکو د وخت مقدار توپير کوي، دا پروگرام د لارښوونې ښودونکی او د پيروي معيار دی، چې که ټول نه وي؛ خو د دې اړوند ډېر شيان پکې دي.

دا يادښت هماغه د علم خاوندانو ته وړاندې کوم چې د ليواله ضمير خاوندان دي، په داسې حال کې چې د خپل دويم کتاب د ژر چاپ کېدو ژمنه مې هم پوره

بريالی ځوان

۶

کېدونکې ده، ان شاء الله. دا کار مې خاص د الله تعالی د رضا لپاره ترسره کړی، په دې هیله چې د هغه په دربار کې قبول شي او اجر یې راکړي.

دوکتور صلاح عبدالفتاح خالدي

یکشنبه ۱۴۱۶/۱۰/۱۳ هـ

۱۹۹۶/۳/۳ میلادي

لومړی فصل

سورت عصر، حق او صبر ته د یو بل رابللو

سپارښتنه

لومړی فصل

سورت عصر ، حق او صبر ته د يو بل رابللو سپارښتنه

الله تعالیٰ پر مسلمانانو لازم کړې چې يو بل ته نصيحت وکړي، پند او فکر ورکړي؛ خو په داسې ډول چې هر يو يې بل ته نصيحت وکړي او هغه د خيبر او نيکۍ لوري او د دې لارښوونو د ترلاسه کولو لارې ته رهنمايي کړي، په دې لاره کې د هغه سره مرسته وکړي او هغه ته د هغه چارو، حقایقو، اصولو او بنسټونو یادونه وکړي چې هغه مخکې زده کړې وو او پرې خبر و، هغه مسایل چې د ژوند په بوختیا او د مصروفیت په ډېرېدو يې له پامه غورځولي يا يې هېر کړي وي او د ستونزو، د لارې سختوالي او لگښت سره سره هغه ته د صبر او حق توصیه وکړي.

لومړی: په سورت عصر سره استقامت

سورت عصر د قران کریم يو کوچنی سورت دی چې د پورته حقایقو له جملې پکې ځينې حقیقتونه راغلي دي؛ الله تعالیٰ فرمایي:

﴿وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ

تَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ . (العصر: ۱-۳)

ژباړه: په زمانه قسم انسان په حقیقت کې په لوی تاوان کې دی پرته له هغو خلکو چې ایمان يې راوړی او ښه عملونه کوي او يو بل ته د حق نصيحت او د صبر ښودنه کوي.

الله تعالیٰ په دې سورت کې په عصر قسم کړی او عصر هماغه وخت او چاره ده. د قران کریم د عصر سورت دا ښکلی ټکی ټولو خویندو او ورونو ته وړاندې کوم او دا کتاب په همدې پیلوم چې لیواله کسان يې په قران کریم کې د تدبر او د خپل عمر د حاصل اخیستو او له هغه څخه د گټې اخیستنې لپاره وکاروي.

دويم: د عمر په تېرولو پوهېدل

د عصر د معنا بنسټ يعنې: (يو شى دومره زېښل چې نم وکړي)^(۱). کله چې لباس زېښې او تاووي يې چې نم وکړي او اوبه ترې ووځي، وايي: (عصرتُ الثوب) او په همدې خاطر الله تعالى وريځې د (مُعَصِرَات) په نوم يادې کړې دي، لکه: الله تعالى چې په قران کریم کې فرمايي:

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝﴾ (النباء: ۱۴)

ژباړه: اوله وريځونه موپر له پسې بارانونه را وړولي دي. وايي دا وريځې چې اوبه لېږدونکې دي زېښل کېږي او تاوېږي او په پايله کې ترې اوبه راڅځي او په ځمکه جاري کېږي. کله چې (عصرُ الشىء) د يو شى د هماغه فشار لپاره دى چې په يو شى کې د يو څه د بهر راوتلو لپاره وي؛ نو وخت او د خلکو عمر (عصر) دى؛ ځکه چې پر هغوى واجب دي چې هغه په ښه ډول وزېښي او تر فشار لاندې يې راولي چې په ښه ډول ترې گټه واخلي او منافع او گټې يې راوباسي. د انسان عمر هماغه ځانگړې چاره ده، چې پر هغه لازم دي چې دا وزېښي او په ښه ډول ترې گټه واخلي او ورسره يوځاى شي. اى مسلمانو خویندو او ورونو! عمر مو په ښه ډول وزېښئ او پر هغه فشار راوړئ، د نفس سره جهاد وکړئ او ډېره هڅه وکړئ چې دا لنډ ژوند تباه نه کړئ؛ ځکه که د عمر چارې ته دې ښه ونه کتل او گټه دې ترې وانخيسته ډېر ژر به يې په تباه کېدو پېښمانه شي...!

درېيم: د هغه کس تاوان چې عمر نه زبېښي (گټه ترې نه اخلي)

له شک پرته الله تعالی په عصر او وخت قسم کړی دی چې انسان په زیان کې دی؛ خو هغوی چې ایمان یې راوړی دی او نیک چلند کوي او یو بل حق ته رابلي او یو بل ته په صبر سره توصیه کوي.

ټول خلک زیان ويني، یوازې د نیک چلند لرونکي مؤمن پرته.

خلک په خپل عصر، عمر او وخت کې زیان ويني؛ ځکه چې دا عصر او عمر بې ځایه تباہ کوي، د هغې څخه په ښه ډول گټه نه اخلي او نه هغه په ښه ډول زبېښي او د هغه له ساعتونو، ورځو، میاشتو او کلونو څخه استفاده نه اخلي.

څلورم: د برياليو يا گټونکو څلور ځانگړنې

هغه کسان چې عصر او عمر ته ضرر نه رسوي عبارت دي له: نیک چلند لرونکي مؤمن، هغه کسان چې نیک کارونه ترسره کوي، یو بل ته د حق سپارښتنه کوي او یو بل ته د صبر توصیه کوي.

دا سورت د برياليو او گټونکو مؤمنانو لپاره څلور صفتونه بيانوي، هماغه کسان چې په ښه ډول خپل عمر او وختونه زبېښي، د دې ځانگړنو يادول موخه لري او همدارنگه د هغوی يادول په دې سورت کې بې موخې نه دي:

۱. په ایمان سره د پیلولو حکمت

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا: په ایمان سره یې پیل کړ؛ ځکه چې هغه اصل او بنسټ دی، د لیواله محرک کس اصل، د عمر د زبېښلو دلیل، د وخت پروگرام یا دستور العمل دی. ایمان هغه زېرمه ده چې مؤمن ته د عمر زبېښلو او په دې لاره کې د حرکت لپاره وړاندې کېږي چې دی ورته اړتیا لري... همدارنگه ایمان د الله تعالی پر وړاندې د نیکو کارونو د قبلېدو شرط دی. که دا نیک کارونه د ایمان د چينې څخه صادر نه شول او له هغې یې سرچینه وانخيسته نه منل کېږي او بېرته خپل خاوند ته سپارل کېږي.

PREVIEW

You've reached the end of the preview.

Purchase the full book to continue reading.

Buy this book - ketabton.com

<https://ketabton.com/books/kWFhV3eXOgD>

